

Stará píseň

Hana Hegerová

Slunce zapadlo do vody
hladce jak nůž
Dívka jež jedla jahody
je sytá už
Vítr přilétl od řeky
pod její šat
Dívku na kraji paseky
obešel chlad

Ach zas ten příběh tentýž děj
i tentýž čas
Ona a on ach bože dej
slyšet to zas
Ach zas ten příběh starší snad
než vesmír sám
o tom jak láska častokrát
přichází k nám

Tam kde končila mýtina
začínal bor
Kdo jste ? táže se dívčina
Přízrak či tvor ?
Jinoch dere se větvemi
Té síly v něm
Kráčí dvě stopy nad zemí
až chvěje se zem

Víc jen přeháněj básníku
neboj se slov
verše zaplétej do vzlyků
pod nebe krov
ona vyrostle sukýnkám
on zlomí svůj šíp
z ní bude pak maminka
z něj chlapácký typ

Dívko stopená do mechu
zataj svůj dech
Soumrak láme se ve spěchu
na hrotech střech
Slyš jak pták volá nad sosnou
Vive l'amour !
Stromy ozvěnou honosnou
vrací to v dur

Ona přibere po dětech
jó řekne se cvič
On po čtyřletých záletech
odejde pryč
Čas od času z obálky
vypadne list
Tak nějak odchází do dálky
čím byl sis jist

Slunce zapadlo do vody
hladce jak nůž
Dívka jež jedla jahody

je sytá už
Vítr přilétl od řeky
pod její šat
Tu dívku na kraji paseky
obešel chlad

Zpívej co zbývá jiného
než zpívat dál
Velké udělej z velkého
a malé spal
Dřív než na listech podzimu
přiletí mráz
Lásku začaruj do rýmů
a zachraň nás